

2. Jeigu atsakymas į pirmą klausimą būtų teigiamas: Ar pasibaigia teisė platinti kompiuterių programos kopiją pagal Direktyvos 2009/24/EB 4 straipsnio 2 dalies pirmą sakinio dalį, jeigu įgijėjas padarė kopiją, teisių turėtojo leidimu parsisiuntęs programą iš interneto į duomenų laikmeną?
3. Jeigu atsakymas ir į antrą klausimą būtų teigiamas: Ar tas, kuris įsigijo „naudotą“ programinės įrangos licenciją, jei nori padaryti programos kopiją kaip „teisėtai įsigijęs asmuo“ pagal Direktyvos 2009/24/EB 5 straipsnio 1 dalį ir 4 straipsnio 2 dalies pirmą sakinio dalį, irgi gali remtis teisės platinti kompiuterių programos kopiją, kurią pirmasis įgijėjas teisių turėtojo leidimu padarė parsisiuntęs programą iš interneto į duomenų laikmeną, pasibaigimu, jeigu pirmasis įgijėjas savo programos kopiją ištrynė arba jos nebenaudoja?

(¹) 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/24/EB dėl kompiuterių programų teisinės apsaugos (OL L 111, p. 16).

2011 m. balandžio 4 d. Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovėnijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky prieš Profitube s. r. o.

(Byla C-165/11)

(2011/C 194/12)

Proceso kalba: slovakų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovėnijos Respublika)

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Profitube s. r. o.

Kita proceso šalis: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tokiais aplinkybėmis, kai 2005 ir 2006 m. į Europos Sąjungos valstybės narės teritorijoje esantį atvirąjį muitinės sandėlį tos valstybės narės importuotojas (importavo) prekes iš Europos Sąjungos narės nesančios valstybės (Ukrainos) teritorijos, kurios vėliau buvo perdirbtos tame muitinės sandėlyje pagal laikinojo įvežimo perdirbti taikant sąlyginio neapmokestinimo sistemą procedūrą, ir kai galutinis

produktas nebuvo iš karto eksportuotas, kaip numatyta Reglamento (EEB) Nr. 2913/92 114 straipsnyje, o tame pačiame sandėlyje jį perdirbęs subjektas jį pardavė kitai tos valstybės narės bendrovei, kuri iš šio muitinės sandėlio jo neišleido į laisvą apyvartą, bet jam vėliau iš naujo taikė muitinio sandėliavimo procedūrą, tokiam prekių pardavimui tame pačiame muitinės sandėlyje visuomet taikomi tik Bendrijos muitų teisės aktai, ar vis dėlto teisinė situacija dėl tokio pardavimo pasikeičia taip, kad tokiam sandoriui turi būti taikoma sistema pagal 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos Šeštąją direktyvą 77/388/EEB (¹), t. y. ar, taikant pridėtinės vertės mokesčio sistemą pagal Šeštąją direktyvą, vienos iš valstybių narių teritorijoje esantį atvirąjį muitinės sandėlį galima laikyti Bendrijos teritorijos, konkrečiai tokios valstybės narės, dalimi, kaip ji apibrėžta Šeštosios direktyvos 3 straipsnyje?

2. Ar, atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo išplėtotą piktnaudžiavimo teise doktriną, susijusią su Šeštosios direktyvos taikymu (2006 m. vasario 21 d. Sprendimas *Halifax*, C-255/02), aprašytą situaciją galima vertinti taip, kad pareiškėja, pardavusi prekes Slovakijos Respublikos teritorijoje esančiame atvirajame muitinės sandėlyje, įvykdo prekių tiekimą už atlygį nacionalinėje teritorijoje?

3. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, t. y. kad aptariamam sandoriui taikytina sistema pagal Šeštąją direktyvą, ar toks sandoris yra apmokestinimo momentas,

a) susijęs su prievole apskaičiuoti mokesť pagal Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 1 ir 2 dalis dėl to, kad prekės tiekiamos į Slovakijos Respublikos teritorijoje esantį muitinės sandėlį arba

b) dėl to, kad, prekes importavus iš trečiosios šalies (Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 3 dalis), t. y. jas laikant tokiam muitinės sandėlyje, muitinės procedūra pasibaigė jas pardavus kitam valstybės narės asmeniui?

4. Ar Šeštosios direktyvos tikslai, išdėstyti jos preambulėje, visų pirma GATT (PPO) tikslai, pasiekiami, jei iš trečiosios šalies į muitinės sandėlį importuotų prekių, kurios vėliau ten perdirbtos ir parduotos kitam tos valstybės narės asmeniui Europos bendrijos valstybės narės teritorijoje esančiame muitinės sandėlyje, pardavimui netaikomas pridėtinės vertės mokestis tokioje valstybėje narėje?

(¹) 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23).